

РЕШЕНИЕ

№ 1367

гр. София, 07.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ВЪЗЗ. II-Б СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Любомир Василев

Членове: Ваня Н. Иванова
Виктория Недева

при участието на секретаря Донка М. Шулева
като разгледа докладваното от Любомир Василев Въззивно гражданско дело
№ 20241100500143 по описа за 2024 година

Производството е по чл.258 – чл.273 ГПК /въззивно обжалване/.

В. гр.д. №143/2024 г по описа на СГС е образувано по въззивна жалба на „Б.М.“ ЕООД ЕИК ***** от гр.Велинград срещу решение №20098769 от 27.07.2023 г постановено по гр.д. №14699/21 г на СРС , 162 състав , в частта , с която е **отхвърлен** иска на въззивника да се осъди О. Д. В. ЕГН ***** от гр.София да му заплати на основание чл.266 ал.1 ЗЗД разликата над 4000 лева до предявения размер от 14 480,40 лева неплатен остатък от възнаграждение по договор за изработка на мебелно обзавеждане от 05.04.2017 г , ведно със законната лихва от 15.03.2021 г до окончателното заплащане на сумата ; както и въззивникът е **осъден** да заплати на О. Д. В. ЕГН ***** от гр.София на основание чл.265 ал.1 пр.2 ЗЗД сумата от 4180,44 лева разходи за поправяне на недостатъци на изработените мебели и монтаж по посочения договор , ведно със законната лихва от 07.05.2021 г до окончателното заплащане на сумата . Решението на СРС се обжалва и в частта за разносните .

Въззивникът излага доводи за неправилност на решението на СРС /в обжалваната част/. Ответникът е заплатил само сумата от 10 000 лева по сметка на М.А. , който впоследствие е внесъл сумата в касата на дружеството . Второ плащане от ответника няма . Към 30.05.2017 г не е имало завършен монтаж , за да има предсрочно плащане от ответника и такова не се твърди да е извършено . Не е имало възражение на ответника за качеството на изработените мебели и за монтажа . При неплатено възнаграждение не може да се уважава претенция за

поправяне на недостатъци . Освен това има използвани материали с по-високо качество на стойност 1872 лева , която сума трябва да се приспадне от сумата за поправяне на недостатъци .

Въззиваемата страна е подала отговор , в който оспорва въззивната жалба . Налице са две плащания от ответника на сумите по договора , а процесните фактури на ищеца са издадени на други лица . Второто плащане е извършено на 30.05.2017 г в брой , признато е от ищеца и е прието за безспорно с определение от 26.05.2021 г по чл.140 ГПК от първоинстанционния съд . Ответникът не е приел работата на ищеца , защото същата е имала съществени недостатъци и отклонения от поръчаното . Това се потвърждава от свидетелските показания и от СТЕ . Не може да се приспада сумата от 1872 лева за използвани по-качествени материали поради настъпила преклузия . Ищецът не е изменил иска си пред СРС относно тази сума . Няма и подписан анекс за ползване на по-скъпи материали при изработката .

Въззивната жалба е допустима. Решението на СРС е връчено на въззивника на 04.09.2023 г и е обжалвано в срок на 18.09.2023 г /по пощата/ .

Налице е правен интерес на въззивника за обжалване на посочените части от решението на СРС .

След преценка на доводите в жалбата и доказателствата по делото , въззивният съд приема за установено следното от фактическа и правна страна :

В мотивите на СРС е възпроизведена фактическата обстановка . Във връзка с чл.269 ГПК настоящият съд извършва служебна проверка за нищожност и за недопустимост на съдебното решение в обжалваната част , като такива пороци в случая не се констатира . Относно доводите за неправилност съдът е ограничен до изложените във въззивната жалба изрични доводи , като може да приложи и императивна норма в хипотезата на т.1 от Тълкувателно решение №1 от 09.12.2013 г по тълк.дело №1/2013 г на ОСГТК на ВКС .

За да уважи частично основния и насрещния иск **СРС е приел** следното . Безспорно между страните е подписан договор за изработка на мебелно обзавеждане от 05.04.2017 г . Чрез платежно нареждане от 07.04.2021 г ищцата е превела по банкова сметка с титуляр М.А. сумата от 10 000 лева . За второ плащане от 30.05.2017 г няма доказателства за плащане в брой , но се признава в исковата молба и прието за безспорно между страните . Не следва друго от това , че в първото о.с.з ищецът е променил твърденията си , че има само едно плащане , като М.А. е внесъл сумата в брой в касата на дружеството .

Според СРС възнаграждението на изпълнителя по договора е 24 000 лева , платени са 20 000 лева от ответника и се дължи остатъкът от 4000 лева . По делото липсва приемателен протокол за приемане на работата на ищеца , който е възразил за наличие на недостатъци и несъответствия . Недостатъците са доказани от свидетелските показания и СТЕ като разходите за отстраняването им са в размер на 4180,44 лева . За тази сума насрещният иск е основателен .

Решението на СРС е частично неправилно в обжалваната част .

Незаконосъобразно първоинстанционният съд е приел , че е налице второ плащане от страна

на ответника - на сумата от 10 000 лева на 30.05.2017 г . Действително в исковата молба се твърди , че на 30.05.2017 г има платени 10 000 лева в брой . Същевременно също в исковата молба водещото твърдение на ищеца е за наличие на само едно АВАНСОВО плащане . Това е основната причина за завеждане на делото – неплатен остатък от възнаграждението по договора и неподписан приемателен протокол от ответника поради възражения срещу изработката и монтажа на мебелите .

Възползвайки се от очевидната грешка на ищеца в отговора си ответникът с охота „признава“ , че е извършил второ плащане в брой от 30.05.2017 г и конструира очевидно невярната защитна теза , че е платил 20 000 лева по договора до 30.05.2017 г . Още в първото о.с.з на 08.07.2021 г пред СРС ищецът е отстранил грешката в исковата си молба и е възразил по проекта на доклад , а **СРС е коригирал доклада си съгласно уточнението на ищеца** . Следователно неправилно СРС се позовава в мотивите си на определението по чл.140 ГПК от 26.05.2021 г . Отделно в това определение /на предходен докладчик/ коректно е отбелязано , че **ищецът признава само едно плащане на 10 000 лева** , както и че търси остатък от възнаграждението по договора .

Както законосъобразно е посочил СРС по делото липсват доказателства ответникът да е платил на ищеца друга сума освен 10 000 лева чрез платежно нареждане от 07.04.2021 г по банкова сметка с титуляр М.А. /същият е вписан като получател на суми по банков път и в договора/ . Правилно въззивникът посочва , че подобно „авансово плащане“ противоречи на логиката на отношенията между страните и на другите доказателства по делото . В чл.3 от договора е предвидено второто плащане да се извърши след приключване на монтажа , а безспорно към 30.05.2017 г монтажът не е бил извършен и дори не е бил започнал . В този смисъл е и имейл кореспонденцията между страните , като към м.07.2017 г все още се уточнява какво и как да се монтира . Според св.М. монтажът е приключил м.09.2017 г , а според св.К. монтажът на мебелите е станал след 07.2017 г . Очевидно ответникът не е платил остатъкът по договора , защото не е бил доволен от доставените мебели и особено от монтажа им на място.

Въпреки че не е посочено изрично от СРС , същият на практика е приел , че ответникът е приел мълчаливо изработеното по чл.264 ал.2 ЗЗД като своевременно е възразил за недостатъци на изработеното и лош монтаж . В осъдителната си част по основния иск решението на СРС е влязло в сила и въпросът за приемане на работата не може да се преразглежда от настоящия съд . Относно заплащане на разходите, необходими за поправката на изработеното е предявен насрещен иск и законосъобразно СРС не е разгледал допустимото само като алтернативно възражение за намаляване на възнаграждението , като и в тази част решението на СРС е влязло в сила .

При констатираните недостатъци на изработеното на ищеца се дължи остатъка от уговореното възнаграждение , като от своя страна по насрещния иск ищецът дължи на ответника стойността на разходите за поправяне на недостатъците на изработените мебели и от лошия монтаж по посочения договор . Следователно освен платените от ответника 10 000 лева , принципно дължими са били още 14 000 лева т.е. освен присъдените от СРС по

основния иск 4000 лева , след частична отмяна на решението на СРС на ищеца трябва да се присъдят още 10 000 лева - разликата над 4000 лева до 14 000 лева . В частта над 14 000 лева до 14 480,40 лева искът на Б.М.“ ЕООД правилно е отхвърлен и решението на СРС трябва да бъде потвърдено .

По отношение на частичното уважаване на насрещния иск въззивната жалба е неоснователна . Според показанията на св.К. ответникът е възразил по качеството на доставените мебели и по монтажа . този факт се потвърждава от липсата на подписан протокол за приемане на работата , а и от поведението на ответника да откаже второ плащане по договора . Ответникът има право да предяви правото си по чл.265 ал.1 пр.2 ЗЗД както чрез възразение , така и чрез иск . В случая както ищецът има право да търси остатъка от възнаграждението си чрез осъдителен иск , така и ответникът има право чрез такъв насрещен иск да претендира разходите за поправяне на недостатъци на изработените мебели и монтаж по посочения договор .

Насрещният иск е доказан до размера от 4180,44 лева . Според СТЕ това е цената на работите за отстраняване на констатираните недостатъци на мебелите , установени и от показанията на св.К.. От тази сума не трябва да се приспада стойността на използвани материали с по-високо качество от 1872 лева. Правилно въззиваемата страна посочва , че в исковата молба не е заявено вземане за стойност на използвани материали с по-високо качество , нито има данни да е подписано споразумение между страните за използване на различни материали при изработката . Такова възразение липсва и в отговора на насрещния иск и не подлежи на разглеждане в настоящото производство . Решението на СРС трябва да се потвърди в частта за частично уважаване на насрещния иск .

С оглед изхода на делото ищецът има право на повече , а ответникът на по-малко разноски пред СРС . Пред СРС разноски по компенсация се дължат от въззивника .

Водим от горното , СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение №20098769 от 27.07.2023 г постановено по гр.д.№14699/21 г на СРС , 162 състав , в частта , с която е **отхвърлен** иска на „Б.М.“ ЕООД ЕИК ***** от гр.Велинград да се осъди О. Д. В. ЕГН ***** от гр.София да му заплати на основание чл.266 ал.1 ЗЗД разликата над 4000 лева до предявения размер от 14 000 лева неплатен остатък от възнаграждение по договор за изработка на мебелно обзавеждане от 05.04.2017 г , ведно със законната лихва от 15.03.2021 г до окончателното заплащане на сумата ; и в частта , в която „Б.М.“ ЕООД е осъдено да заплати на О. Д. В. разликата над 709,17 лева до 2292 лева разноски пред СРС по основания иск ; и вместо него ПОСТАНОВЯВА :

ОСЪЖДА О. Д. В. ЕГН ***** от гр.София да заплати на основание чл.266 ал.1 ЗЗД на „Б.М.“ ЕООД ЕИК ***** от гр.Велинград разликата над 4000 лева до размера от 14 000 лева неплатен остатък от възнаграждение по договор за изработка на мебелно обзавеждане от 05.04.2017 г , ведно със законната лихва от 15.03.2021 г до окончателното заплащане на

сумата; и разликата над 313 лева до 1095,50 лева разноси пред СРС .

ПОТВЪРЖДАВА посоченото решение на СРС в частта , с която

-е отхвърлен иска на „Б.М.“ ЕООД ЕИК ***** от гр.Велинград да се осъди О. Д. В. ЕГН ***** от гр.София да му заплати на основание чл.266 ал.1 ЗЗД разликата над 14 000 лева до предявения размер от 14 480,40 лева неплатен остатък от възнаграждение по договор за изработка на мебелно обзавеждане от 05.04.2017 г , ведно със законната лихва от 15.03.2021 г до окончателното заплащане ;

-„Б.М.“ ЕООД ЕИК ***** от гр.Велинград е осъдено да заплати на О. Д. В. ЕГН ***** от гр.София на основание чл.265 ал.1 пр.2 ЗЗД сумата от 4180,44 лева разходи за поправяне на недостатъци на изработените мебели и монтаж по посочения договор , ведно със законната лихва от 07.05.2021 г до окончателното заплащане на сумата ;

-О. Д. В. ЕГН ***** от гр.София е осъдена да заплати на „Б.М.“ ЕООД ЕИК ***** от гр.Велинград сумата от 313 лева разноси пред СРС ;

-„Б.М.“ ЕООД ЕИК ***** от гр.Велинград е осъдено да заплати на О. Д. В. ЕГН ***** от гр.София 1453,20 лева разноси по насрещния иск и 709,17 лева разноси по основния иск .

ОСЪЖДА „Б.М.“ ЕООД ЕИК ***** от гр.Велинград да заплати О. Д. В. ЕГН ***** от гр.София сумата от 651,44 лева разноси пред СРС /по компенсация/ .

Решението може да се обжалва пред ВКС в едномесечен срок от връчване на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____